

لقمان و میانه روی در رفتار و گفتار

۱۸ - ولا نصعر خدک للناس ولا تمش فى الارض برحأ

ان الله لا يحب كل مختال فخور

: هر گز (باتکبر و غرور) از مردم روبرو مگردان و با غرور و
بی خبری راه مرو ، خداوند متکبران خود پسند را دوست نمی -
دارد .

۱۹ - واقصد فى مشيك و اغضض من صوتك ان انکر
الاصوات اصوات الحمير .

: «در راه رفتن میانه رو باش » و از صدای خویش بکاه (و
صوت خویش را ملائم کن) که نامطبوعترین صداها صوت خران
است .

خنوع یکی از سوده ترین فضائل اخلاقی است ولی با اینهمه اگر از حد خود تجاوز کند ،
بسه رت بدترین صفات بنام «تملق» و «چاپلوسی» در می آید ، چنانکه «وقار» و «متانت» یکی
از فضائل اخلاقی است که اگر بر نکبی اعتنای و گردن کشی و رختابی از مردم و ناجیز شمردن
حقوق دیگران درآید بصورت یکی از بدترین و زشت ترین صفات بنام «تکبر» و «خود پسندی»
جلوه گرمی شود گاهی فروتنی به «چاپلوسی» متانت به «کبر» و «خودخواهی» مشتبه می شود ؛ از
این تظر چاپلوسان اجتماع برای توجیه اعمال خود ؛ بد فروتنی و تواضع بنام میبرند ؛ چنانچه
خود پسندان و متکبران اعمال زشت و گردن کشی و ی اعتنای خود را با متانت و وقار
توجیه می نمایند . در صورتی که هر کدام در رتبه و درجه ای هستند ، که هر گز آمیخته

بدیگری نمیشوند.

فروتنی یعنی تسلیم در برابر حق ، احترام به هنوعان ، اعتراض و شناسایی مقام واقعی خود و حقوق دیگران که همگی از یک نیات روحی و آرامش روانی سرچشمه میگرد ، همگی حاکی از یک شخصیت تام و تماهی است که دیگر در تکمیل آن احتیاج به ابراز تفوق و گردنکشی نیست .

«چاپلوسی»

هر گاه ثناه و تعریف در حق گسی انعام میگیرد ، که شایستگی آنرا ندارد : چاپلوسی و تملق است . خضوع و تذلل در برابر شخصیتی که زمامدار اوضاع و مالک احوال است ، آنهم برای رسیدن به منافع مادی و دینی ، از مصاديق تملق بشمار میرود .

علی (ع) میفرماید اللہ تعالیٰ اکثر من الاستحقاق ملک واللہ تصریح عن الاستحقاق عی او حسد .

یعنی : ثناء بیش از استحقاق تملق گوئی و چاپلوسی است . و مدح با کمتر از آنچه دخور آنست ، ثناء ناتوانی (زیرا چون نمی تواند ، پایا یا او بر سدن اچار اور اکوچاک معرفی کند) ویا حسد است .

معمول افراد چاپلوس کسانی هستند که بی شخصیت و بی اراده بار آمده اند و حاضرند برای خاطر منافع جزئی و مادی برآراده و شخصیت خود قلم قرمز کشند و استقلال خود را از بین ببرند .

وقار و متنانت

هر گاه یک فرد برای رسیدن به مقاصد خود اصول اخلاقی را مرا اعات کند ، واهداف خود را بدون شتا بزد گی و حرص و ولع و دست پاچه گی تعقیب نماید اعمال چنین فرد توأم با وقار و متنانت خواهد بود .

گبیر و خودبینندی

یک بیماری روان است که مبدع آن احساس حقارت و کوچکی است بر اثر گذشت زمان به عقده حقارت تبدیل میابد ؛ معمول افراد متکبر در خود احساس حقارت و تقصیر میکند ، و میخواهد این قسم را با خود فروشی و گردنکشی ، و با غرور و طفیان جبران نماید و معمولاً این گونه اوصاف در افرادی پیدا میشود که در محیطهای پست و خانواردهای کم ارزش رشد و نمو نموده و علاوه فاقد شخصیت ذاتی باشند .

و اگر شخصیت یک فرد در نظر خودش کامل باشد ، و در خود احساس حقارت و کمبود شخصیت نماید هر گز عمل ندارد ، حالت تعصیان و طغیان بخود بگیرد . این ناراحتی و بی ثباتی وی قراری روحی نتیجه یک ناراحتی است که همواره شخص را وادار میکند که بوسیله خود فروشی

و تقدیم خواهی و بی اعتمانی و گردانکشی آلام خود را تسکین دهد .

آنچه گفته شد : آخرین تحقیقی است که دانشمندان روان شناس در این باره با آن دست یافته‌اند ولی امام صادق هزار واندی پیش با یک جمله کوتاه در عین حال پر معنی و سودمند پرده از روای این حقیقت علمی که روانکاران امروز پس از سالیان درازی با آن رسیده‌اند ، برداشته است زیرا آنحضرت چنین فرموده : **ما من رجل تکبر او تجبر الا لذة يجدوها في نفسه .**

یعنی کبر منکبران ، و ستم ظالمان روی یک ذلت و حقارتی است که در نفس خود احساس می‌کنند و می‌خواهند با اعمال خود آنرا جبران نمایند .

از آثار خانمان بر انداز «کبر» اینست که روح یک حالت عصیان‌زدگی پیدا می‌کند ، که آرامش و قرار دروانی را ازدست میدهد . و در سایه حب ذات رهبری نشده ، در برابر حق و حقیقت تسلیم نمی‌شود ، حقوق دیگران را محترم نمی‌شمرد ، در پایه‌ال کردن حقوق و شخصیات بی پروا نمی‌گردد .

از امام صادق سؤال کردند : نخستین پایه «الحاد» (انکار حقایق) چیست در جواب فرمود کبر است (۱)

و نیز جمله جامعتری در این باره فرموده : **الکبر ، ان تغمض الناس و تسفه الحق .**

(۲)

یعنی خود پسندی اینست که مردم و حقوق را نادیده بگیرد .

زندگانی پیامبران : و پیشوایان اسلام مخصوصاً زندگی رهبر عالیقدر اسلام . و جانشین پلافضل وی امیر مؤمنان ، بهترین سمشق زندگی است ، در لابلای تاریخ نمونه‌های کامل از تواضع و فروتنی و احترام بحقوق همنوعان آن طبقه زیاد بجهش می‌خورد امیر مؤمنان پیشاپیش سپاه گران برای برانداختن حکومتی که فرزند اوسفیان بوجود آورده حرکت می‌کرد ، در نیمه راه بیکی از شهرهای «عراق» بنام «انبار» رسید که در قلمرو حکومت‌علی بود ، مدت‌های این شهر زیر نظر ساسانیان اداره می‌شد : و در ورود آن‌مانکه سجده در بر ابر ملوک و زمامداران بود ، هنوز از میان آن مردم رخت بر نبسته بود .

خبر عبور ارتش خلیفه اسلام از میان این شهر درین مردم منتشر گردید ، همه باستقبال علی شتافتند ، و در برابر علی زیر آفتاب داغ و سوزان به سجده افتادند بگمان اینکه بدینوسیله میتوانند مردم را پس از این رضایت‌علی را بدست آورند .

امیر مؤمنان از اسب پیاده گردید و چنین فرمود : در این سجده بخداش کمیور زید و ساعتها زیر آفتاب گرم و سوزان بس می‌رسید و خود را ناتوان و بیچاره قلمداد می‌کنید ، در صورتی که من

و شما هر دو بنده ضعیف خداوندیم و من هم مثل شما اسیر بست بیماری میگردم ، دچار چنگال مرگ میشوم من و شما باید برای خدائی سجده کنیم که بیمار نمیشود و نمیبرد ، هن از این‌گهه پیشوای شما هستم ، هیچ‌مزیتی بر شما ندارم ! فقط بار مسئولیت من سنگینتر است .

حالت طفیان زدگی در عده‌ای از جوانان

امروز روی علی که بازگشت همه به کبر و خود پسندی است یا کحال عصیان زدگی ، بی اعتنایی حقوقی ، نادیده گرفتن ذخیره کنیم که بیمار نمیشود و نمیبرد ، ابراز نظر در امور و مسائلی که هر گز کوچکترین اطلاعی در آن قسمت در اختیار نیست ، در گروهی از جوانان و گروهی از مردمیان و استادان بوجود آمده .

گاهی یک فرد امپزشک ، کدر شته تخصص او شناختن بیماریهای دامها است ، در پیجیده قرین مسائل فلسفی و کلامی و مذهبی قضاوی کرده و کتاب منتشر مینماید .

هما نظوری که امام ششم فرمود ، نخستین پایه انتکار حقائق همان «کبر» است امروز بعض از درس خوانده‌ها با فرا گرفتن چند فرمول ریاضی و فیزیکی ، بخود حق میدهند که در تمام مسائل جهانی ابراز نظر کنند ، هنگامی که سخن از خدا و روح و رشته اصولاً از موجودات مادراء الطبیعه ، پیش‌می‌آید ، بایک قیافه مخصوص که نشانه تخصص و غور فوق العاده در این مسائل است ، هم‌را باید مسخره میگیرد ، در صورتی که سراسر عمر خود را فقط در حا معادلات جبری مصرف کرده و لحظه‌ای در این قسمت بدقت و تحقیق نپرداخته است .

راستی این بیماری و اگریست که امروز دامنگیر نسل کنونی شده است ، هر گز از خاطرمن نمی‌رود ، که در یکی از روزنامه‌های تهران موضوع «تعدد زوجات» که از بیجیده ترین مسائل اجتماعی و در عین حال فقهی و مذهبی است ، مطرح شد ، و طراح موضوع از تمام طبقات رأی و نظر خواست ، ولی در این مسأله بجای اینکه دانشمندان ، استادان ، حقوق دانها ، علماء علم الاجتماع رأی دهنده ، عطاران و قصابان تیغ زن بجواب دادن برخاستند ، و مسأله را از دریچه نظر خود تحلیل کردند .

عنایت قرآن بطرز راه رفتن

ممکن است بعضی تصویر کنند که چرا قرآن روی مسأله را در فتن که یک موضوع ساده‌ای است در آینه فوق و در سوره «فرقان» آیه ۶۳ تکیه کرده است (۱)

ولی باید توجه داشت قرآن روی مشکافی مخصوصی که دارد سعی میکند با مفاسد اخلاقی در نخستین مرحله بروز ، مبارزه کند و نظر باینکه افعال انسان هر چند پیش با افتاده باشد حاکی از روحیات انسان است ، اذاین جهت هنگامیکه اولین مرحله کبر در دل انسان پیدا شد ، روی حرکات عادی از جمله راه رفتن فوراً اثر میگذارد ، لذا قرآن این موضوع را بدقت مورد مطالعه قرار داده و موقع بروز چنین حالت اعلام خطر میکند .

(۱) و عباد الرحمن الذين يمشون على الأرض هونا .